

<i>Sygn. akt</i>	<i>II AKa 19/13</i>
------------------	---------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ			
		Dnia	26 marca 2013 r.
<i>Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie</i>			
w składzie:			
	Przewodniczący:	<i>SSA Zbigniew Różański (spr.)</i>	
	Sędziowie:	<i>SSA Stanisław Sielski SSA Piotr Moskwa</i>	
	Protokolant:	st. sekr. sądowy	Anna Łuksik
przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie del. do Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie			
- Piotra Dyni			

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013r.

sprawy skazanego **R. K.** o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 17 grudnia 2012r., sygn. akt II K 50/12

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 577 k.p.k. ustala początkową datę odbywania kary na dzień 2 sierpnia 2012r.,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok **utrzymuje** w mocy,

III. **zwalnia** skazanego R. K. obowiązku ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.

Sygn. akt. II AKa 19/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k. i art. 573 § 1 k.p.k., połączył wyroki: Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w sprawie sygn. II K 34/11 (zmieniony częściowo wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w sprawie sygn. II AKa 73/12) i Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w sprawie sygn. II K 40/ 12 - w ten sposób, że:

I. **Rozwiązał:**

1. karę łączną 2 lata pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie sygn. II K 34/11 Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu (wyrok częściowo zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w sprawie sygn. II AKa 73/12)

II. **W miejsce kar jednostkowych:**

1. 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 k.k. - w sprawie sygn. II Ka 34/ 11 Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu,

2. 1 rok pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 282 k.k. – w sprawie sygn. II K 34/ 11 Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu,

3. 1 rok pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 204 § 1 k.k. popełnione w ciągu przestępstw określonym w art.91 § 1 k.k. – w sprawie sygn. II K 40/12 Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu,

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył skazanemu R. K. karę łączną 2 lata pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art.69 § 1 i § 2 k.k. oraz art.70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do skazanego R. K. **warunkowo zawiesił** na okres próby 5 lat,

IV. Na podstawie art.73 § 1 k.k. **oddał** skazanego R. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

V. **Uznał**, że w pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego

w Tarnobrzegu wydany w sprawie sygn. II K 34/ 11 (zmieniony częściowo wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

wydany w sprawie sygn. II AKa 73/12) oraz wyrok Sądu Okręgowego

w Tarnobrzegu wydany w sprawie sygn. II K 40/ 12 - podlegają odrębnemu wykonaniu.

VI. **Zasądził** od skazanego R. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego w kwocie 320 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniosła obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w pkt II i III podnosząc zarzuty:

1. rażącej surowości orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności i zawieszenie wykonania tej kary na okres próby 5 lat,
2. obrazę przepisów prawa materialnego art. 89 § 3 k.k. poprzez zaniechanie zaliczenia skazanemu okresu próby warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności biegnącej od dnia 2 sierpnia 2012 r.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary łącznej do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz warunkowe jej zawieszenie na niższy okres próby,
- orzeczenie, iż okres próby warunkowo zawieszanej kary łącznej pozbawienia wolności rozpoczyna się od dnia 2 sierpnia 2012 r. oraz na mocy art. 577 k.p.k. zaliczenie tego okresu próby warunkowo zawieszanej kary łącznej, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponowionego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu skarżącej dotyczącego rażącej surowości kary orzeczonej wobec skazanego w wyroku łącznym. Zdaniem obrońcy skazanego zarówno jego postawa, właściwości i warunki osobiste oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa dają podstawę do zastosowania zasady pełnej absorpcji i wymierzenia kary w najniższym wymiarze tj. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto skarżąca zwróciła uwagę na zasadność skrócenia okresu próby kary warunkowo zawieszanej.

Analizując akta niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny nie podzielił jednak stanowiska zaprezentowanego w środku odwoławczym. W odniesieniu do tych wywodów zasadnym jest zauważyć, iż zgodnie z art. 86 § 1 k.k., mającym podstawowe znaczenie dla wymiaru kary łącznej, dolną granicę tej kary wyznacza zawsze najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw, a górną granicę tworzą zaś dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Z powyższego wynika, że zgodnie z art. 86 § 1 k.k., przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania.

W szczególności w orzecznictwie wskazuje się, że zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

W realiach niniejszej sprawy skazany dopuścił się trzech przestępstw, a ostatnie z nich zostało popełnione w ciągu przestępstw. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy badał powyższe przesłanki i uznał, iż ze względu na ilość popełnionych przestępstw, związek przedmiotowo-czasowy adekwatna będzie kara 2 lat pozbawienia wolności. Mając zaś na względzie fakt, iż granice orzeczenia kary łącznej wyznaczały kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar wymierzonych podlegających łączeniu) i kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu) przyjąć należy, iż kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona jest w dolnej granicy,

a zatem zbliżona do absorpcji.

Treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi również do wniosku, iż sytuacja rodzinna skazanego, tak mocno akcentowana w apelacji, została również uwzględniona przy wymiarze kary.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów skarżącej stwierdzić należy, iż wprawdzie zarzut ten został błędnie sformułowany, to jednak lektura uzasadnienia środka odwoławczego dowodzi, iż w istocie skarżąca zarzuciła brak wskazania przez Sąd Okręgowy początkowej daty odbywania kary i w tym zakresie zarzut ten był zasadny.

Zgodnie z dyspozycją art. 89 § 3 k.k. w razie zbiegu orzeczeń o okresach próby Sąd orzeka ten okres na nowo i w zaskarżonym wyroku tego rodzaju rozstrzygnięcie zostało wydane. Tym samym więc zarzut naruszenia art. 89 § 3 k.k. był niesłuszny.

W odniesieniu do ustalonego przez Sąd Okręgowy okresu próby stwierdzić należy, iż odpowiada on okresowi próby ustalonemu przez Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu w wyroku II K 34/11, a tym samym nie stwarza on jakiegóż dodatkowej dolegliwości dla skazanego.

Zasadnie jednak wskazała skarżąca, iż kierując się dyspozycją art. 577 k.p.k. Sąd winien w miarę potrzeby oznaczyć datę, od której należy liczyć początek odbywania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej wyrokiem łącznym.

Nie ulega wątpliwości, iż w realiach niniejszej sprawy wskazanie daty początkowej odbywania kary było niezwykle istotne z punktu widzenia skazanego.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt II K 34/11, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 2 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa 73/12, został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby i karę łączną grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. W związku tym, iż w sprawie orzekał sąd odwoławczy przyjąć należy, iż okres próby w tej sprawie rozpoczął bieg w dniu 2 sierpnia 2012 r. Ponadto wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 19 września 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 40/12 został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Okresy próby z obu tych kar częściowo pokrywają się z tym, że jako pierwszy rozpoczął bieg okres próby w sprawie IIK 34/11.

Ze względu na fakt, iż orzeczona w wyroku łącznym kara łączna 2 lat pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona na okres próby 5 lat, a w odniesieniu do wyroków podlegających łączeniu okres próby rozpoczął się w dniu 2 sierpnia 2013 r. (data prawomocności pierwszego z wyroków objętych wyrokiem łącznym) to z tych powodów niezbędne było oznaczenie momentu, od którego biegnie okres próby orzeczonej kary łącznej właśnie od tej daty.

Konsekwencją powyższego była zmiana zaskarżonego wyroku i art. 577 k.p.k. ustalenie początkowej daty odbywania kary na dzień 2 sierpnia 2013 r.

W pozostałej części, Sąd Apelacyjny, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, zwalniając skazanego, ze względu na obecną jego sytuację materialną, od uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.